

શ્રોમાન્ આનંદઘ્ સ્તવનાથ લિ.

કબાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

માસ્તર ગીરધરલાલ હકમચંદ.

સત્યવિજય આશ્રીસ પાંચકુવા.

અમદાવાદ.

વીર સંવત્ ૨૪૩૩.

સને ૧૯૦૭.

શ્રી સત્યવિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ પાંચકુવા અમદાવાદ.

કીમત એક આના.

સત્યવિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ.

પાંચકુવા નવા દરવાજા અમદાવાદ.

આ પ્રેસમાં તમામ જાતનું છાપવાનું કામ નિયમિત રીતે તદ્દન નવા ટાઈપમાં કરી આપવામાં આવે છે, છતાં ભાવ બીજા પ્રેસ કરતાં મફત રાખવામાં આવ્યા છે, તે વાંચનાર ભાઈઓ જરૂર એક વાર પોતાના છાપવાનાં કામ અમારા તરફ મોકલાવી ખાત્રી કરશો, આ ઉપરાંત દરેક જાતનું બાંધવાનું કામ પણ કરી આપવામાં આવે છે. તથા સઘળી જાતના પુસ્તકો સસ્તી કીમતે મોકલવામાં આવે છે.

૧૯૨૪

મેનેજર,

ગીરધરલાલ હકમચંદ.

અમદાવાદ.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गजराज कॉपीराइटिङ बिभाग]

अन्वयिक १६-२०

15

पुस्तकानुं नाम २५३३०११२० १०३३३०११२०

विषय

રાયચંદ્ર જૈનકાવ્યમાલા.

ગુચ્છક ૧ લો.

૧૬૨૪

શ્રીમાન્ આનંદધન.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-અંગ્રહ
૧૯૨૪

શ્રીમાન્ આનંદધનજી શ્રી શ્વેતામ્બર સંપ્રદાયને વિષે વિં સં ૧૭૦૦
ની સમીપમાં વિદ્યમાન્ હતા. તેઓ શ્રીનું અપર નામ લાભાનંદજી
હતું. શ્રીમાન્ યશોવિજયજીના તેઓ શ્રી સમકાલિન હતા.

સ્તવનાવલિ.

—૪—

સ્તવના ૧ લી.—રાગ માઝ.

કરમ પરીક્ષા કરણ કુમર ચલ્યો રે.—એ દેશી.

- ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ મહારો રે, ઓર ન ચાહું કંથ ;
રીઝ્યો સાહેબ સંગ ન પરિહરે રે, ભાંગે સાદિ અનંત. ઋષભ ૧.
પ્રીત સગાઈ રે જગમાં સહુ કરે રે, પ્રીત સગાઈ ન કોય ;
પ્રીત સગાઈ રે નિરૂપાધિક કહી રે, સોપાધિક ધન ખોય. ઋષભ ૨.
કોષ કંથ કારણ કાષ્ટ ભક્ષણ કરે રે, મલશું કંથને ધાય ;
એ મેલો નવિ કહિયે સંભવેરે, મેલો ઠામ ન ઠાય. ઋષભ ૩.
કોષ પતિ રંજન અતિ ધણું તપ કરે રે, પતિ રંજન તન તાપ ;
એ પતિ રંજનમેં નવિ ચિત્ત ધર્યું રે, રંજન ધાતુ મિલાપ. ઋષભ ૪.

કામ કહે લીલા રે અલખ લલખતણી રે, લખ પૂરે મન આશા ;
 દોષ રહિતને લીલા નવિ ઘટે રે, લીલા દોષ વિલાસ. સંખબં ૫.
 ચિત્ત પ્રસન્ને રે પૂજન ફલ કહ્યું રે, પૂજા અખંડિત એહ ;
 કપટ રહિત થઈ આતમ અરપણા રે, આનંદધન પદ રેહ. સંખબં ૬.

સ્તવના ૨ જી.—રાગ આશાવરી.

મારું મન મોહ્યું રે શ્રી વિમલાચલે રે.—એ દેશી.

પંથડો નિહાળું રે ખીજા જિનતણો રે, અજિત અજિત ગુણુ ધામ ;
 જે તે જીલા રે તેણે હું જીતિયો રે, પુરુષ કિશ્યું મુજ નામ. પંથડો ૧.
 ચરમ નયણુ કરી મારગ જોવતો રે, બૂલો સયલ સંસાર ;
 જેણે નયણુ કરી મારગ જોમએ રે, નયણુ તે દિવ્ય વિચાર. પંથડો ૨.
 પુરુષ પરંપર અનુભવ જોવતાં રે, અંધો અંધ પુલાય ;
 વસ્તુ વિચારે રે જે આગમે કરી રે, ચરણુ ધરણુ નહીં ઠાય. પંથડો ૩.
 તર્ક વિચારે રે વાદ પરંપરા રે, પાર ન પહોંચે કોય ;
 અભિમતે વસ્તુ વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા જગ જોય. પંથડો ૪.
 વસ્તુ વિચારે રે દિવ્ય નયણુ તણો રે, વિરહ પડ્યો નિરધાર ;
 તરતમ જોગે રે તરતમ વાસના રે, વાસિત જોષ આધાર. પંથડો ૫.
 કાલ લખિલ લહી પંથ નિહાલશું રે, એ આશા અવિલંબ ;
 એ જન જીવે રે જિનજી જાણુજો રે, આનંદધન મત અંબ. પંથડો ૬.

સ્તવના ૩ જી.—રાગ રામઝી.

રાતડી રમીને કિંદાથી આવિયા રે.—એ દેશી.

સંભવદેવ તે પુર સેવો સવે રે, લહિ પ્રભુ સેવન બેદ ;
 સેવન કરણુ પહેલી ભૂમિકા રે, અભય અદ્વેષ અખેદ. સંભવં ૧.
 ભય ચંચલતા હો જે પરિણામની રે, દ્વેષ અરોચક ભાવ ;
 ખેદ પ્રવૃત્તિ હો કરતાં ચાકિયે રે, દોષ અજોષ લખાવ. સંભવં ૨.
 અરમાવર્ત હો ચરમ કરણુ તથા રે, ભવ પરિણુતિ પરિપાક ;
 દોષ દલે વલી દષ્ટિ ખુલે બલી રે, પ્રાપતિ પ્રવચન વાક. સંભવં ૩.

પરિચય પાતિક ધાતિક સાધુશું રે, અકુશલ અપચય એત ;
 ગ્રંથ અધ્યાતમ શ્રવણ મનન કરી રે, પરિશીલન નય હેત. સંભવ૦ ૪.
 કારણ જોગે હો કારણ નીપજે રે, એમાં કોષ ન વાદ ;
 પણ કારણ વિણ કારણ સાધિયે રે, એ નિજ મત હનમાદ. સંભવ૦ ૫.
 મુગ્ધ સુગમ કરી સેવન આદરે રે, સેવન અગમ અનૂપ ;
 દેજો કદાચિત્ સેવક યાચના રે, આનંદધન રસ રૂપ. સંભવ૦ ૬.

સ્તવના ૪ થી.—રાગ ધન્યાશ્રી સિંધુઓ.

આજ નિહેજો રે દીસે નાહલો.—એ દેશી.

અભિનંદન જિન દરિસણ તરસિયે દરિસણ દુર્લભ દેવ ;
 મત મત બેદે રે જો જમ પૂછીએ, સહુ થાપે અહમેવ. અભિનંદન૦ ૧.
 સામાન્યે કરી દરિસણ દોણલું, નિર્ણય સકલ વિશેષ ;
 મદમેં ઘેર્યો રે આંધો કેમ કરે, રવિશશિ રૂપ વિલેખ. અભિનંદન૦ ૨.
 હેતુ વિવાદે હો ચિત્ત ધરી જોઇએ, અતિ દુર્ગમ નયવાદ ;
 આગમવાદે હો ગુરૂગમ કો નહીં, એ સખલો વિપવાદ. અભિનંદન૦ ૩.
 ધાતિ હુંગર આડા અતિ ધણા, તુજ દરિસણ જગનાથ ;
 ધીઠાઇ કરી મારગ સંચરે, સેગું કોષ ન સાથ. અભિનંદન૦ ૪.
 દરિસણ દરિસણ રટતો જો રૂંડે, તો રણ રોજ સમાન ;
 જોહને પીપાસા હો અમૃત પાનની, કિમ ભાંજે વિપપાન. અભિનંદન૦ ૫.
 તરસ ન આવે હો મરણ જીવન તણો, સીઝે જો દરિસણ કાજ ;
 દરિસણ દુર્લભ સુલભ કૃપા થકી, આનંદધન મહારાજ. અભિનંદન૦ ૬.

સ્તવના ૫ મી.—રાગ વસંત તથા કેદારો.

સુમતિ ચરણ કજ આતમ અરપણા, દરપણ જિમ અવિકાર; સુગ્યાની.
 મતિ તરપણ બહુ સમ્મત જાણિયે, પરિસર પણ સુચિત્વાર; સુગ્યાની. સુમતિ૦ ૧.
 ત્રિવિધ સકલ તતુધર ગત આતમા, બહિરાતમ ધુરી ભેદ; સુગ્યાની.
 બીજો અંતર આતમ તીસરો, પરમાતમ અવિચ્છેદ; સુગ્યાની. સુમતિ૦ ૨.

આતમ બુદ્ધે કાયાદિક ગ્રહો. બહિરાતમ અવરૂપ; સુગ્યાની.
 કાય દિકનો હો સાખી-ર રહ્યો અંતર આતમ રૂપ; સુગ્યાની. સુમતિ૦ ૩.
 જ્ઞાનનદી તા પૂરણુ પાવના નિર્મિત સકલ ઉપાધિ; સુગ્યાની.
 અતીંદ્રિય ગુણ ગણ મણિ આગર, એમ પરમાતમ સાધ; સુગ્યાની. સુમતિ૦ ૪.
 બહિરાતમ તજી અંતર આતમા, રૂપ થઈ થિર ભાવ; સુગ્યાની.
 પરમાતમનું હો આતમ ભાવનું, આતમ અર્પણ દાવ; સુગ્યાની. સુમતિ૦ ૫.
 આતમ અર્પણ વસ્તુ વિચારતાં, બરમ ટળે મતિ દોષ; સુગ્યાની.
 પરમ પદારથ સંપતિ સંપન્ને, આનંદધન રસ પોષ; સુગ્યાની. સુમતિ૦ ૬.

સ્વતના ૬ ટૂી.—રાગ મારૂ તથા સિંધુએા.

ચાંદલિયા સંદેરો કહેજે મારા કંથને રે.—એ દેશી.

પદ્મપ્રભ જિન તુજ સુજ આંતરું રે, કિમ બાંજે ભગવંત ;
 કર્મ વિપાકે કારણ જોઈને રે, કાષ કહે મતિમંદ પદ્મપ્રભ૦ ૧.
 પયછ, દિષ, અણુભાગ, પ્રદેશથી રે, મૂલ, ઉત્તર બહુ ભેદ ;
 ધાતી, અધાતી હો અંધૂદય, ઉદીરણા રે, સત્તા, કર્મ વિચ્છેદ. પદ્મપ્રભ૦ ૨.
 કનકોપલવત્ પયડિ પુરૂષ તણી રે, જોડી અનાદિ સ્વભાવ ;
 અન્ય સંજોગી જિહાં લગે આતમા રે, સંસારી કહેવાય. પદ્મપ્રભ૦ ૩.
 કારણ જોગે હો અંધે અંધને રે, કારણ મુગતિ મૂકાય ;
 આશ્રવ સંવર નામ અતુકમે રે, હેય ઉપાદેય સુણાય. પદ્મપ્રભ. ૪.
 યુંજનકરણે હો અંતર તુજ પહો રે, ગુણ કરણે કરી ભંગ ;
 ગ્રંથ ઉકતે કરી પંડિતજન કહ્યો રે, અંતર ભંગ સુઅંગ. પદ્મપ્રભ૦ ૫.
 તુજ મુઝ અંતર અંતર બાંજશે રે, વાજશે મંગલ તૂર ;
 જીવ સરોવર અતિશય વાધશે રે, આનંદધન રસપૂર. પદ્મપ્રભ૦ ૬

સ્વતના ૭ મી.—રાગ સારંગ તથા મલ્હાર.

લલનાની દેશી.

શ્રી સુપાસ જિન વંદિયે, સુખ સંપતિને હેતુ; લલના.

શાંત સુધારસ જલનિધિ, બવસાગર માંહે સેતુ; લલના. શ્રી સુપાસ૦

- સાત મહા ભય ટાલતો, સપ્તમ જિન વરદેવ ; લલના.
 સાવધાન મનસા કરી, ધારો જિનપદ સેવ; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૨.
 શિવશંકર જગદીશ્વર, ચિદાનંદ ભગવાન ; લલના.
 જિન અરિહા તીર્થકર, જ્યોતિ સરૂપ અસમાન; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૩.
 અલખ નિરંજન વચ્છલૂ, સકલ જંતુ વિશરામ; લલના.
 અભયદાન દાતા સદા, પૂરણુ આતમરામ; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૪.
 વીતરાગ મદ કલ્પના, રતિ અરતિ ભય સોગ ; લલના.
 નિદ્રા તાંદ્રા દુરદશા, રહિત અખાધિત યોગ; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૫.
 પરમ પુરૂષ પરમાતમા, પરમેશ્વર પરધાન ; લલના.
 પરમ પદારથ પરમિષ્ટિ, પરમદેવ પરમાત્મ; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૬.
 વિવિ વિરવિ વિશ્વંભર, ઋષિકેશ જગનાથ ; લલના.
 અધહર અધ મોચન ધણી, મુક્તિ પરમપદ સાથ; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૭.
 એમ અનેક અભિધા ધરે, અનુભવગમ્ય વિચાર; લલના.
 જેહ જાણે તેહને કરે, આનંદધન અવતાર; લલના. શ્રી સુપાસ૦ ૮.

સ્તવના ૮ મી.—રાગ કેદારે તથા ગોડી.

ફમરી રોવે આઠંદ કરે, મુને કોઈ મુકાવે.—દેશી.

દેખણું દે રે, સખિ૦	મુને દેખણુ દે,
ચંદ્રપ્રભ મુખ ચંદ, સખિ૦	ઉપશમ રસનો કંદ; સખિ૦
સેવે સુરનર ઇંદ, સખિ૦	ગત કલિમલ દુઃખ દંદ. સખિ૦ ૧.
મુહમ, નિગોદ, ન દેખિયો, સખિ૦	ખાદર, અતિહિ વિશેષ; સખિ૦
પુઢવી, આઉ, ન લેખિયો, સખિ૦	તેઉ, વાઉ, ન લેશ. સખિ૦ ૨.
વનસપતિ અતિ ઘણુ દિહા, સખિ૦	દીઠો નહીં દીદાર; સખિ૦
ખિતિ, અઉરિંદી, જલ લિહા, સખિ૦	ગતિ, સન્નિ પણુ ધાર. સખિ૦ ૩.
સુર, તિરિ, નિરય, નિવાસમાં, સખિ૦	મનુજ, અનારજ, સાથ; સખિ૦
અપજ્જતા પ્રતિભાસમાં, સખિ૦	અતુર ન અઢિયો હાથ. સખિ૦ ૪.

એમ અનેક ચલ જાણિયે, સખિં દરિસણ વિણુ જિન દેવ; સખિં
 આગમથી મત જાણિયે, સખિં કીજે નિર્મલ સેવ. સખિં ૫.
 નિર્મલ સાધુ ભગતિ લહી, સખિં યોગ અવંચક હોય; સખિં
 કિરિયા અવંચક તિમ સહી, સખિં રૂલ અવંચક જોય. સખિં ૬.
 ત્રેરક અવસર જિનવર, સખિં મોહનીય ક્ષય જાય; સખિં
 કામિત પૂરણ સુરતર, સખિં આનંદધન પ્રભુ પાય. સખિં ૭.

સ્તવના ૯ મી.—રાગ કેદારો.

એમ ધત્રા ધણને પરણાવે.—એ દેશી.

સુવિધિ જિણેસર પાય નમિને, શુભ કરણી એમ કીજે રે;
 અતિ ધણો ઉલટ અંગ ધરીને, પ્રહ હી પૂજી રે. સુવિધિં ૧.
 દ્રવ્યભાવ શુચિભાવ ધરીને, હરખે દેહ રે જઈયે રે;
 દહ તિગ પણ અલિગમ સાચવતા, એકમતા ધુરિ થઈયે રે. સુવિધિં ૨.
 કુસુમ અક્ષત વર વાસ સુગંધો, ધૂપ દીપ મન સાખી રે;
 અંગ પૂજા પણ બેદ સુણી એમ, ગુરુ મુખ આગમ ભાખી રે. સુવિધિં ૩.
 એહતું ફલ હોય બેદ સુણી જે, અનંતર ને પરંપર રે;
 આણા પાલણ ચિત્ત પ્રસન્ની, સુગતિ સુગતિ સુર મંદિર રે. સુવિધિં ૪.
 પૂલ, અક્ષત, વર, ધૂપ, પદ્મવો, ગંધ નૈવેદ્ય ફલજલ ભરી રે;
 અંગ અગ્ર પૂજા મળી અડવિધ, ભાવે ભવિક શુભગતિ વરી રે. સુવિધિં ૫.
 સત્તર બેદ એકવીસ પ્રકારે, અઠોત્તર શત બેદે રે;
 ભાવ પૂજા બહુ વિધ નિરધારી, દોહગ દુર્ગતિ છેદે રે. સુવિધિં ૬.
 તુરિય બેદ પડિવત્તી પૂજા, હપશમ ખીણુ સયોગી રે;
 ચઉહા પૂજા ઇમ ઉત્તરજયણે, ભાખી કેવલ ભોગી રે. સુવિધિં ૭.
 એમ પૂજા બહુ બેદ સુણીને, સુખદાયક શુભ કરણી રે;
 ભાવિક જીવ કરશે તે લહેશે, આનંદધન પદ ધરણી રે. સુવિધિં ૮.

સ્તવના ૧૦ મી.

મંગલિક માલા ગુણહ વિશાલા.—એ દેશી.

શીતલ જિનપતિ લલિત ત્રીભંગી, વિવિધ ભંગી મન મોહે રે;

કરુણા કામલતા તીક્ષ્ણતા, ઉદાસીનતા સોહે રે. શીતલ ૧.
 સર્વ જંતુ હિત કરણી કરુણા, કર્મ વિદારણ તીક્ષ્ણ રે;
 હાનાદાન રહિત પરિણામી, ઉદાસીનતા વીક્ષણ રે. શીતલ ૨.
 પરદુઃખ છેદન ઇચ્છા કરુણા, તીક્ષ્ણ પરદુઃખ રીઝે રે;
 ઉદાસીનતા ઉભય વિલક્ષણ, એક ઠામે કેમ સીઝે રે. શીતલ ૩.
 અભયદાન તે મલક્ષય કરુણા, તીક્ષ્ણતા ગુણ બાવે રે;
 પ્રેરણુ વિશુદ્ધ ઉદાસીનતા, ઇમ વિરોધ મતિ નાવે રે. શીતલ ૪.
 શક્તિ વ્યકિત ત્રિભુવન પ્રભુતા, નિર્ઐથતા સંયોગે રે;
 યોગી ભોગી વક્તા મૌની, અનુપયોગી ઉપયોગે રે. શીતલ ૫.
 ઇલાદિક બહુ ભંગ ત્રિભંગી, ચમતકાર ચિત્ત દેતી રે;
 અચરિત્કારી ચિત્ર વિચિત્રા, આનંદધન પદ લેતી રે. શીતલ ૬.

સ્તવના ૧૧ મી.—રાગ ગોડી.

અહો મતવાલે સાજના.—એ દેશી.

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરજમી, આતમરામી નામી રે;
 અધ્યાતમ મત પૂરણ પામી, સહજ મુગતિ ગતિ ગામી રે. શ્રી શ્રેયાંસ ૧.
 સયલ સંસારી ઇંદ્રિયરામી, મુનિ ગુણ આતમરામી રે;
 મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવલ નિઃકામી રે. શ્રી શ્રેયાંસ ૨.
 નિજ સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે, તેહ અધ્યાતમ લહિયે રે;
 જે કિરિયા કરી અહગતી સાધે, તે ન અધ્યાતમ કહિયે રે. શ્રી શ્રેયાંસ ૩.
 નામ અધ્યાતમ ઇવણ અધ્યાતમ, દ્રવ્ય અધ્યાતમ છંડો રે;
 ભાવ અધ્યાતમ નિજગુણ સાધે, તો તેહશુ' રહ મંડો રે. શ્રી શ્રેયાંસ ૪.
 શબ્દ અધ્યાતમ અરથ સુણીને, નિર્વિકલ્પ આદરજે રે;
 શબ્દ અધ્યાતમ બજના જાણી, હાન ગ્રહણ મતિ ધરજે રે. શ્રી શ્રેયાંસ ૫.
 અધ્યાતમ જે વસ્તુ વિચારી, બીજા જાણુ લખાસી રે;
 વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન મતવાસી રે. શ્રી શ્રેયાંસ ૬.

સ્તવના ૧૨ મી.—રાગ ગોઠી તથા પરજીયો.

તુંગિયાગિરિ શિખર સોદો.—એ દેશી.

વાસુપૂજ્ય જિન ત્રિભુવન સ્વામી, ધનનામી પરનામી રે;
 નિરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમ ફલ કામી રે. વાસુપૂજ્ય ૦ ૧.
 નિરાકાર અબેદ સંગ્રાહક, બેદ ગ્રાહક સાકારો રે;
 દર્શન જ્ઞાન દુબેદ ચેતના, વસ્તુ ગ્રહણ વ્યાપારો રે. વાસુપૂજ્ય ૦ ૨.
 કર્તા પરિણામી પરિણામો, કર્મ જે જીવે કરિયે રે;
 એક અનેક રૂપ નય વાદે, નિયતે નર અનુસરિયે રે. વાસુપૂજ્ય ૦ ૩.
 દુઃખ સુખ રૂપ કરમ ફલ જાણો, નિશ્ચય એક આનંદો રે;
 ચેતનતા પરિણામ ન ચૂકે, ચેતન કહે જિન ચંદો રે. વાસુપૂજ્ય ૦ ૪.
 પરિણામી ચેતન પરિણામો, જ્ઞાન કરમ પ્રલ ભાવી રે;
 જ્ઞાન કરમ ફલ ચેતન કહિયે, લેજો તેહ મનાવી રે. વાસુપૂજ્ય ૦ ૫.
 આતમજ્ઞાની શ્રમણ કહાવે, ખીજ તો દ્રવ્યલિંગી રે;
 વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન મતિ સંગી રે. વાસુપૂજ્ય ૦ ૬.

સ્તવના ૧૩ મી.—રાગ મદહાર.

ઈંદર આંખા આંખલી રે.—એ દેશી.

દુઃખ દોહગ દૂરે ટલ્યાં રે, સુખ સંપદ શું બેટ;
 ધોંગ ધણી માથે કિયા રે, કુણ ગાંજે નર ખેટ.
 વિમલ જિન, દીઠાં લોયણુ આજ, મહારાં સીધ્યાં વંછિત કાજ;
 વિમલ જિન, દીઠાં લોયણુ આજ ૦ ૧.
 ચરણ કમલ કમલા વસે રે, નિર્મલ ચિર પદ દેખ;
 સમલ અચિર પદ પરિહરી રે, પંકજ પામર પેખ;
 વિમલ જિન, દીઠાં લોયણુ આજ ૦ ૨.
 મુઝ મન તુઝ પદ પંકજે રે, લીનો ગુણ મકરંદ;
 રંક ગણે મંદિર ધરા રે, ઇંદ ચંદ નારિંદ;
 વિમલ જિન, દીઠાં લોયણુ આજ ૦ ૩.

સાહિય સમરથ તું ધણી રે, પામ્યો પરમ ઉદાર;
 મન વિશ્વરામી વાલહો રે, આતમયો આધાર;
 વિમલ જિન, દીઠાં લોયણુ આજઁ ૪.
 દરિસણુ દીઠે જિનતણું રે, સંશય ન રહે વેધ;
 દિનકર કરબર પસરતા રે, અધકાર પ્રતિષેધ;
 વિમલ જિન, દીઠાં લોયણુ આજઁ ૫.
 અભિય બરી મૂરતિ રચી રે, ઉપમ ન ઘટે કાય;
 શાંત સુધારસ ઝીલતીરે, નિરખત વૃક્ષિ ન હોય;
 વિમલ જિન, દીઠાં લોયણુ આજઁ ૬.
 એક અરજ સેવક તણી રે, અવધારો જિનદેવ;
 કૃપા કરી મુઝ દાણુએ રે, આનંદધન પદ સેવ;
 વિમલ જિન, દીઠાં લોયણુ આજઁ ૭.

સ્તવના ૧૪ મી.

ધાર તરવારની સોહલી દોહલી, ચક્રદમા જિનતણી ચરણુ સેવા;
 ધારપર નાયતાં દેખ આજીગરા, સેવના ધારપર રહે ન દેવા. ધાર૦ ૧.
 ઐ આંકણી.

એક કહે સેવિયે વિવિધ કિરિયા કરી, ફલ અનેકાંત લોચન ન દેખે;
 પ્રલ અનેકાંત કિરિયા કરી આપડા, રડવડે ચાર ગતિ માંહે લેખે. ધાર૦ ૨.
 ગચ્છના બેદ બહુ નયણુ નીલાલતાં, તત્ત્વની વાત કરતાં ન લાગે;
 ઉદર ભરણાદિ નિજ કાજ કરતાં થકાં, મોદ નડિયા કલિકાલ રાગે. ધાર૦ ૩.
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જૂઠો કલો, વચન સાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો;
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસાર ફલ, સાંભળી આદરી કાંઈ રાચો. ધાર૦ ૪.
 દેવ ગુરુ ધર્મની શુદ્ધિ કહો કેમ રહે, કેમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન આણો;
 શુદ્ધ શ્રદ્ધાન ત્રિણુ સર્વ કિરિયા કરી, છાર પર લીપણું તેહ જાણો. ધાર૦ ૫.
 પાપ નહિ કોઈ ઉત્સવ ભાષણુ જિજ્ઞેષો, ધર્મ નહીં કોઈ જગ સુત સરિખો;
 સુત અનુસાર જે બનિક કિરિયા કરે, તેહનું શુદ્ધ ચારિત્ર પરિખો. ધાર૦ ૬.

એક ઉપદેશનો સાર સંક્ષેપથી, જે નરા ચિત્તમે નિત્ય ધ્યાવે;
તે નરા દિવ્ય બહુ કાલ મુખ અનુભવી, નિત્ય આનંદધન રાજ પાવે.ધાર૦ ૭.

સ્તવના ૧૫ મી. રાગ ગોડી સારંગ.

દેશી રશ્મીઆની.

ધર્મજિનેશ્વર માઉ રંગશુ, ભંગ મ પડશે હો પ્રીત; જિનેશ્વર.
બીજો મન મંદિર આણું નહીં, એ અમ કુલવટ રીત; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૧.
ધરમ ધરમ કરતો જગ સદુ કિરે, ધરમ ન જાણે હો મર્મ; જિનેશ્વર.
ધરમ જિનેસર ચરણ અહ્યા પછી, કાષ્ઠ ન આંધે હો કર્મ; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૨.
પ્રવચન અંજન જે સદ્ગુર કરે, દેખે પરમ નિધાન; જિનેશ્વર.
હૃદય નયન નિહાલે જગ ધણી, મહિમા મેર સમાન; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૩.
દોડત દોડત દોડત દોડીયો, જેતી મનની રે દોડ; જિનેશ્વર.
પ્રેમ પ્રતીત વિચારો હુંકડી, ગુરુગમ લેજો રે જોડ; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૪.
એક પખી કેમ પ્રીતિ વરે પડે, ઉભય મિલ્યા હુએ સંધિ; જિનેશ્વર.
હું રાગી હું મોહે ફરિયો, તું નીરાગી નિરખંધ; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૫.
પરમ નિધાન પ્રગટ મુખ આગલે, જગત ઉલંઘી હો જાય; જિનેશ્વર.
જ્યોતિ વિના જુઓ જગદીશની, અંધો અંધ પલાય; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૬.
નિર્મલ ગુણ મણિ રોહણ બૂધરા, મુનિજન માનસ હંસ; જિનેશ્વર.
ધન તે નગરી ધન વેશા ઘડી, માતા પિતા કુલ વંશ; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૭.
મન મધુકર વર કર જેડી કહે, પદ્મજ નિકટ નિવાસ; જિનેશ્વર.
ધન નામી આનંદધન સાંભલો, એ સેવક અરદાસ; જિનેશ્વર. ધર્મ૦ ૮.

સ્તવના ૧૬ મી.—રાગ મલહાર.

ચતુર ચામાસું પડિક્કમી.—એ દેશી.

શાંતિ જિન એક મુજ વિનંતિ, સુણો ત્રિભુવન રાય રે;
શાંતિ સરપ કિમ જાણિયે, કહો મન કિમ પરખામ રે. શાંતિ૦ ૧.
ધન્ય તું આત્મા જેહને, એહવો પ્રશ્ન અવકાશ રે;
ધીરજ મન ધરી સાંભલો, કહું શાંતિ પ્રતિભાસ રે. શાંતિ૦ ૨.

- ભાવ અવિશુદ્ધ સુવિશુદ્ધ જે, કહ્યા જિનવર દેવ રે;
તે તેમ અવિતથ સદૃઢે, પ્રથમ એ શાંતિપદ સેવ રે. શાંતિ૦ ૩.
- આગમધર ગુરુ સમકિતી, કિરિયા સંવર સાર રે;
સંપ્રદાયી અવંચક સદા, શુચિ અનુભવાધાર રે. શાંતિ૦ ૪.
- શુદ્ધ આલંબન આદરે, તજી અવર જંજલ રે;
તામસી વૃત્તિ સવિ પરિહરિ, બજે સાત્વિકી શાલ રે. શાંતિ૦ ૫.
- ફલ વિસંવાદ જેહમાં નહીં, શબ્દ તે અર્થ સંબંધિ રે;
સકલ નય વાદ વ્યાપી રહ્યો, તે શિવ સાધન સંધિ રે. શાંતિ૦ ૬.
- વિધિ પ્રતિષેધ કરિ આતમા, પદારથ અવિરોધ રે;
અહણુ વિધિ મહાજને પરિગ્રહ્યો, ધૃત્યો આગમે બોધ રે. શાંતિ૦ ૭.
- દુષ્ટ જન સંગતિ પરિહરી, બજે સુગુરુ સંતાન રે;
જોગ સામર્થ્ય ચિત્ત ભાવજે, ધરે મુગતિ નિદાન રે. શાંતિ૦ ૮.
- માન અપમાન ચિત્ત સમગણે, સમ ગણે કનક પાપાણુ રે;
વંદન નિંદક સમ ગણે, ધૃત્યો હોય તું જાણ રે. શાંતિ૦ ૯.
- સર્વ જગજંતુને સમ ગણે, સમ ગણે તૂણ મણિ ભાવ રે;
મુક્તિ સંસાર બેઠ સમ ગણે, મુણે ભવજલ નિધિ નાવ રે. શાંતિ૦ ૧૦.
- આપણો આતમભાવ જે, એક ચેતના ધાર રે;
અવર સવિ સાથ સંયોગથી, એહ નિજ પરિકર સાર રે. શાંતિ૦ ૧૧.
- પ્રભુ મુખથી એમ સાંભલી, કહે આતમરામ રે;
તાહરે દરિશણે નિસ્તર્યો, મુઝ સીધાં સવિંકામ રે. શાંતિ૦ ૧૨.
- અહો અહો હું મુઝને કહું, નમો મુઝ નમો મુઝ રે;
અમિત ફલ દાન દાતારની, જેહની બેટ ચઢી તુઝ રે. શાંતિ૦ ૧૩.
- શાંતિ સરપ સંક્ષેપથી, કહ્યો નિજ પર રૂપ રે;
આગમમાંહે વિસ્તર ઘણો, કહ્યો શાંતિ જિન ભુપ રે. શાંતિ૦ ૧૪.
- શાંતિ સરપ એમ ભાવશે, ધરી શુદ્ધ પ્રણિધાન રે;
આનંદધન પદ પામશે, તે લહેશે બહુ માન રે. શાંતિ૦ ૧૫.

સ્તવના ૧૭ મી.—રાગ શુર્જરી.

અંબર દેહો મોરારી હમારો.—એ દેશી.

- કુંથુજિન મનકું કિમહી ન જાગે હો, કુંથુજિન૦
 જિમ જિમ જતન કરીને રાખું, તિમ તિમ અલગું બાગે હો. કુંથુ૦ ૧.
- રજની, વાસર, વસતી, હજડ, ગયણ, પાયાલે જાય;
 સાપ આય ને મુખકું થોયું, એહ ઉખાણો ન્યાય હો. કુંથુ૦ ૨.
- મુગતિ તણા અભિલાષી તપિયા, જ્ઞાન ને ધ્યાન અબ્યાસે;
 વયરીકું કાંઈ એહવું ચિતે, નાખે અવશે પાસે હો. કુંથુ૦ ૩.
- આગમ આગમધરને લાયે, નાવે કિણવિધ આકું;
 કિહાં કણે જો લઈ કરી હટકું, તો વ્યાલતણી પરે વાંકું હો. કુંથુ૦ ૪.
- જો હગ કહું તો હગતો ન દેખું, શાહુકાર પણ નાંહી;
 સર્વ માંહે ને સહુથી અલગું, એ અચરિજ મન માંહી હો. કુંથુ૦ ૫.
- જો જો કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે કાવો;
 સુર નર પંડિતજન સમજાવે, સમજે ન માદરો સાલો હો. કુંથુ૦ ૬.
- એ જાણ્યું એ લિંગ નપુંસક, સકલ મરદને હોયે;
 ખીજ વાતે સમરથ છે નર, એહને કોઈ ન જોયે હો. કુંથુ૦ ૭.
- મન સાધ્યું તેણે સધલું સાધ્યું, એહ વાત નાદિ ખોટી;
 એમ કહે સાધ્યું તે નવિ માનું, એ કહિ વાત છે ખોટી હો. કુંથુ૦ ૮.
- મનકું દુરાધ્ય તે વશ આણ્યું, તે આગમથી મતિ આણું;
 આનંદધન પ્રભુ માહરૂં આણો, તો સાચું કરી જાણું હો. કુંથુ૦ ૯.

સ્તવના ૧૮ મી.—રાગ પરજ.

ઋષભનો વંશ રચણાયરૂ —એ દેશી.

- ધરમ પરમ અરનાથનો, કેમ જાણું ભગવંત રે;
 સ્વપર સમય સમજાવિયે, મહિમાવંત મહંત રે. (આંકડી) ધરમ૦ ૧.
- શુદ્ધાતમ અનુભવ સદા, સ્વસમય એહ વિલાસ રે;
 પરબડી છાંહડી જેહ પડે, તે પરસમય નિવાસ રે. ધરમ૦ ૨.

- તારા નક્ષત્ર ગ્રહ ચંદની, જ્યોતિ દિનેશ મઝાર રે;
દર્શન જ્ઞાન ચરણથકી, શક્તિ નિજતમ ધાર રે. ધરમ૦ ૩.
ભારી પીસો ચીકણો, કનક અનેક તરંગ રે;
પર્યાય દૃષ્ટિ ન દીજિયે, એકજ કનક અભંગ રે. ધરમ૦ ૪.
દરશન જ્ઞાન ચરણ થકી, અલખ સરૂપ અનેક રે;
નિર્વિકલ્પ રસ પીજિયે, શુદ્ધ નિરંજન એક રે. ધરમ૦ ૫.
પરમારથ પંથ જે કહે, તે રંગે એક તેત રે;
વ્યવહારે લખ જે રહે, તેહના ભેદ અનંત રે. ધરમ૦ ૬.
વ્યવહારે લખે દોહિલા, કોઇ ન આવે હાથ રે;
શુદ્ધનય થાપના સેવતાં, નવિ રહે દુવિધા સાથ રે. ધરમ૦ ૭.
એકપખી લખિ પ્રીતિની, તુમ સાથે જગનાથ રે;
કૃપા કરીને રાખજો, ચરણ તજે યહી હાથ રે. ધરમ૦ ૮.
ચક્રી ધરમ તીરથ તણો, તીરથ ફલ તતસાર રે;
તીરથ સેવે તે લહે, આનંદધન નિરધાર રે. ધરમ૦ ૯.

સ્તવના ૧૯ મી.—રાગ કાફી.

- સેવક કિમ અવગણિયે હો, મલિનન; એહ અખ શોભા સારી;
અવર જેહને આદર અતિ દીએ, તેહને મૂલ નિવારી હો. મલિનન૦ ૧.
જ્ઞાન સ્વરૂપ અનાદિ તમારું, તે લીધું તુમે તાણી;
જુઓ અજ્ઞાન દશા રીસાવી, જતાં કાણુ ન આણી હો. મલિનન૦ ૨.
નિદ્રા સુપન જગર હજગરતા, તુરિય અવસ્થા આવી;
નિદ્રા સુપન દશા રીસાણી, જણી ન નાથ મનાવી હો. મલિનન૦ ૩.
સમકિત સાથે સગાઇ કીધી, સ્વપરિવારથું ગાઠી;
મિથ્યા મતિ અપરાધણુ જણી, ધરથી બાહિર કાઢી હો. મલિનન૦ ૪.
હાસ્ય અરતિ રતિ શોક દુઃખા, બય પામર કરસાલી;
તોફાય શ્રેણી ગજ ચઢતાં, જ્ઞાન તણી ગતિ ઝાલી હો. મલિનન૦ ૫.

- રાગ દ્વેષ અવિરતિની પરિણતિ, એ ચરણ મોહના યોદ્ધા;
 વીતરાગ પરિણતિ પરિણમતાં, ઉઠી નાઠા યોદ્ધા હો. મહિજ્જિન૦ ૬.
- વેદોદય કામા પરિણામા, કામ્ય કરમ સદ્દુ સાગી;
 નિઃકામી કરણારસ સાગર, અનંત ચતુષ્ક પદ પાગી હો. મહિજ્જિન૦ ૭.
- દાન વિધન વારી સદ્દુ જનને, અભય દાન પદ દાતા;
 લાભ વિધન જગ વિધન નિવારક, પરમ લાભ રસ માતા હો. મહિજ્જિન૦ ૮.
- વીર્ય વિધન પંડિત વીર્યે હણી, પૂરણ પદવી યોગી;
 ભોગોપભોગ દોષ વિધન નિવારી, પૂરણ ભોગ સુભાગી હો. મહિજ્જિન૦ ૯.
- એ અઠાર દ્રવ્યણુ વર્જિત તતુ, મુનિજન ટુંદે ગાયા;
 અવિરતિ રૂપક દોષ નિરૂપણ, નિર્દૂષણ મન ભાયા હો. મહિજ્જિન૦ ૧૦.
- ધણુ વિધ પરખી મન વિશ્વરામી, જિનવર ગુણુ જે ગાવે;
 દીનખંધુની મેહેર નજરથી, આનંદધન પદ પાવે હો. મહિજ્જિન૦ ૧૧.

સ્તવના ૨૦ મી.—રાગ કાશી.

આધા આમ પધારો પૂજ્ય—એ દેશી.

- મુનિસુવ્રત જિનરાય, એક મુઝ વિનતિ નિસુણો. મુનિ૦
 આતમ તત્ત્વ કયું જણ્યું જગત ગુરૂ, એહ વિચાર મુઝ કહિયો;
 આતમ તત્ત્વ જણ્યા વિણુ નિર્મલ, ચિત્ત સમાધિ નવિ લહિયો. આંકણી.
 મુનિ૦ ૧.
- કાષ્ઠ અબંધ આતમ તત માને, કિરિયા કરતો દિસે;
 ક્રિયાતણું કલ કહો કુણુ ભોગવે, ધમ પૂજ્યું ચિત્ત રીસે. મુનિ૦ ૨.
- જડચેતન એ આતમ એકજ, સ્થાવર જંગમ સરિખો;
 દુઃખ સુખ સંકર દ્રવ્યણુ આવે, ચિત્ત વિચારી ને પરિખો. મુનિ૦ ૩.
- એક કહે નિલજ આતમ તત, આતમ દરિસણુ લીનો;
 કૃત વિનાશ અકૃતાગમ દ્રવ્યણુ, નવિ દેખે મતિહીણો. મુનિ૦ ૪.
- સૌમત મતિ રાગી કહે વાદી, ક્ષણિક એ આતમ જણો;
 અંધ મોખ સુખ દુઃખ ન ધટે, એહ વિચાર મન આણો. મુનિ૦ ૫.

શ્રીમાન્ આનંદધન.

- ભૂત ચતુષ્ક વર્જિત આતમ તત, સત્તા અલગી ન થટે;
અંધ શકટ જે નજર ન દેખે, તો શું કીજે શકટે. મુનિ૦ ૬.
- એમ અનેક વાદિમત વિબ્રમ, સંકટ પડિયો ન લહે;
ચિત્ત સમાધ તે માટે પૂધું, તુમ વિણ તત કોઇ ન કહે. મુનિ૦ ૭.
- વલતું જગગુરૂ ધણિપરે બાળે, પક્ષપાત સખ છંડી;
રાગ દ્વેષ મોહ પખ વર્જિત, આતમશું રહ મંડી. મુનિ૦ ૮.
- આતમ ધ્યાન કરે જે કોઇ, સો શિર ધણુમે નાવે;
વાગ જાલ ખીજું સહુ જાણે, એહ તત્ત્વ ચિત્ત ચાવે. મુનિ૦ ૯.
- જિણે વિવેક ધરિયે પખ ગ્રહિયે, તે તત જ્ઞાની કહિયે;
શ્રીમુનિસુવ્રત કૃપા કરો તો, આનંદધન પદ લહિયે. મુનિ૦ ૧૦.

સ્તવના ૨૧મી.—રાગ આશાવરી.

ધન ધન સંપ્રતિ સાચો રાજ;—એ દેશી.

- પટ દરિસણુ જિનઅંગ બણીજે, ન્યાસ પડંગ જે સાધે રે;
નમિ જિનવરના ચરણ ઉપાસક, પટ દરિસણુ આરાધે રે. (આંકણી.) પટ૦ ૧.
- જિન સુર પાદપ પાપ વખાણું, સાંખ્ય જોગ દોય ભેદે રે;
આતમ સત્ત વિવરણુ કરતાં, લહો દુગ અંગ અપેદે રે. પટ૦ ૨.
- ભેદ અભેદ સૌગત મીમાંસક, જિનવર દોય કર બારી રે;
લોકાલોક અવલંબન બજિયે, ગુરૂ ગમથી અવધારી રે. પટ૦ ૩.
- લોકાયતિક કુખ જિનવરની, અંશ વિચારી જે કીજે રે;
તત્ત્વ વિચાર સુધારસ ધારા, ગુરૂગમ વિણ કેમ પીજે રે. પટ૦ ૪.
- જૈન જિનેશ્વર વર ઉત્તમ અંગ, અંતરંગ અહિરંગે રે;
અક્ષર ન્યાસ ધરા આધારક, આરાધે ધરી સંગે રે. પટ૦ ૫.
- જિનવરમાં સધળાં દરિસણુ છે, દર્શને જિનવર બજના રે;
સાગરમાં સધળી તટિની સહી, તટિનીમાં સાગર બજના રે. પટ૦ ૬.
- જિનસ્વરૂપ થઇ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવે રે;
બુંગી ઇલિકાને ચટકાવે, તે બુંગી જગ જોવે રે. પટ૦ ૭.

- ચૂર્ણી બાળ્ય સુત્ર નિર્યુક્તિ, વૃત્તિ પરંપર અનુભવ રે;
સમય પુરૂષનાં અંગ કહ્યાં એ, જે છેદે તે દુર્ભવ રે. ૫૮૦ ૮.
- મુદ્રા બીજ ધારણા અક્ષર, ન્યાસ અરથ વિનિયોગે રે;
જે બ્યાવે તે નવિ વચિન્ટે, ક્રિયા અવંચક ભોગે રે. ૫૮૦ ૯.
- શ્રુત અનુસાર વિચારી બોલું, મુગુરૂ તથા વિધિ ન મિલે રે;
કિરિયા કરી નવિ સાધી શકીએ, એ નિષવાદ ચિત્ત સધળે રે. ૫૮૦ ૧૦.
- તે ચાટે હિભા કરજેડી, જિનવર આગલ કહિયે રે;
સમય ચરણ સેવા શુદ્ધ દેખે, જેમ આનંદવન લહિયે રે. ૫૮૦ ૧૧.

સ્તવના રર મી.—રાગ માઝણી.

બરણા દોષા—એ દેશી.

- અષ્ટમવંતર વાલહી રે, તું મુઝ આતમરામ ; મનરાવાલા.
- મુગતિ જ્ઞાન આપણે રે, સગપણ કોઈ ન કામ; મનરાવાલા. ૧.
- બર આવો હો વાલમ ધર આવો, મહારી આશાના વિશરામ; મનરાવાલા.
- રથ ફેરો હો સાજન રથ ફેરો, સાજન મહારા મનોરથ સાથ; મનરાવાલા. ૨.
- નારી પખો શો નેહલો રે, સાચ કહે જગનાથ; મનરાવાલા.
- ધ્રુવર અરધંગે ધરી રે, તું મુઝ જાલે ન હાથ; મનરાવાલા. ૩.
- પશુ જનની કરણા કરી રે, આણી હૃદય વિચાર; મનરાવાલા.
- માણસની કરણા નહીં રે, એ કુણુ બર આચાર; મનરાવાલા. ૪.
- પ્રેમ કલપતરૂ છેદિયો રે, ધરિયો જોગ ધતૂર; મનરાવાલા.
- ચતુરાષ્ટરો કુણુ કહો રે, ગુરૂ મિલિયો જગ સુર; મનરાવાલા. ૫.
- માફે તો એમાં કયુંહી નહીં રે, આપ વિચારે રાજ; મનરાવાલા.
- રાજસભામાં બેસતાં રે, કિસડી બધસી લાજ; મનરાવાલા. ૬.
- પ્રેમ કરે જગ જન સહુ રે, નિર્વાહે તે ઝોર; મનરાવાલા.
- પ્રીત કરીને છોડી દે રે, તેહથું ન ચાલે જોર; મનરાવાલા. ૭.
- જો મનમાં એહવું હતું રે, નિસપત કરત ન બાણ; મનરાવાલા.
- નિસપત કરીને જાંડતાં રે, માણસ હુવે તુકશાન; મનરાવાલા. ૮.

